

Cá đã chết, sao Đảng còn chưa chết?

Bùi Quang Vỡm

Cá chết trắng suốt 250km bờ biển miền Trung. Hàng trăm nghìn ngư dân bỏ lưới, bỏ thuyền. Đói và sợ hãi tương lai. Hàng trăm cân cá nhiễm độc đã chui vào bụng những người nghèo. Hàng nghìn cân cá nhiễm độc đã ướp muối và chui vào các bể mắm, để sau vài tháng theo nhau đi khắp mọi miền. Hàng tấn cá nhiễm độc có thể cũng theo nhau vào bụng những con lợn, con gà, con vịt, cây rau rồi sẽ lên bàn ăn của người. Và ống xả thì vẫn thải ra chất độc, có thể giấu kín hơn, nhưng từ từ vẫn thải.

Biển sẽ vắng, vắng khách du lịch, vắng người bơi. Ngư dân sẽ bán thuyền, bán lưới. Chợ cá sẽ không còn người mua bán. Sẽ không còn ngư dân bám biển. Ngoài kia sẽ chỉ còn “tàu lạ”. Biển của nhà đã thành biển của ai.

Ngày mai, rồi sẽ có những đứa bé, những người già chết vì nhiễm độc. Nhưng lâu hơn, muôn đời con cháu, khi cái nhà máy thép kia còn đó, người Việt sẽ chết dần, biến dạng dần, bởi những căn bệnh quái gở. Nòi giống Việt sẽ trở nên đàn độn.

Những cái đập trên đỉnh dòng Mê-kông đã làm cạn kiệt, chết khô đồng bằng Cửu Long, Đồng Tháp. Nhưng không phải chỉ không cho nước chảy, ai có thể biết, người Tàu sẽ cho gì vào dòng nước? Người cộng sản Tàu vốn độc ác và thâm hiểm. Liệu rồi lúa có mọc được không, cá còn sống không và người Việt có trở thành quái nhân dị dạng không?

Những đường ống xả thải của nhà máy thép và cả khu công nghiệp Vũng Áng, nằm án ngữ giữa điểm hẹp nhất trên bản đồ nước Việt, suốt 70 năm, có ai biết nó sẽ thải cái gì, xả thải lúc nào? Hàng trăm nhà máy, hàng nghìn ống xả thải, bảy mươi năm, lượng chất độc sẽ đi đâu? Nó sẽ từng tí một ngấm vào tôm cá, rồi từng tí một biến “*gien*” con người thành những quái thai. Nó sẽ từ đây, mùa hè nóng thì xuống phía Nam, mùa đông lạnh thì lên phương Bắc. Nó sẽ diệt cho hết người Việt và thay vào đó bằng người Tàu. Đó là giấc mộng của Mao, là giấc mộng của Tập, của ngàn đời các đế chế Trung Hoa.

Đình La Thăng

Thế mà ngày 30/4, Sài Gòn vẫn bắn pháo hoa, vẫn ca múa, văn nghệ. Đảng cộng sản vẫn ăn mừng, mừng ai, mừng cái gì? Vẫn bài ca giải phóng? Giải phóng ai, giải khỏi cái gì? Họ ăn mừng vì đã từng giết chết một nửa đồng bào, một nửa người thân, một nửa gia đình của họ? Họ ăn mừng vì đã từng chĩa súng vào đồng bào của họ mà bóp cò? khạc đạn? Bốn mươi một năm, họ vẫn vỗ ngực vì đã giết chết gần 6 triệu đồng bào cả hai phía, đẩy hơn 400,000 người vào trại cải tạo, hàng trăm nghìn người làm mồi cá biển, hàng triệu người tha hương, hàng ngàn người cụt chân, cụt tay lê lét ăn xin trên đầu đường xó chợ? Bốn một năm rồi thống nhất, lòng người vẫn hận oán chia đôi. Hàng triệu con người, hàng chục triệu trẻ em vẫn còn đeo đẳng cái lý lịch ngụy quyền, ngụy quân để luôn bị coi thuộc hàng ngũ kẻ thù, không có tương lai. Ông Võ Văn Kiệt từng nói: “30/4 có một triệu người vui, và có một triệu người buồn”. Và hôm nay, cá chết trắng biển, người ta vẫn ăn mừng.

Cái mặt nạ mỉ dân của ông Đình La Thăng rớt xuống mặt rồi. Dân mất nghiệp, chết đói, ông bỏ 1000 tỷ đồng lát đá hoa cương, ốp gỗ lim cho đường đi bộ. Dân xuống đường đòi biển đòi cá, ông xua công an hội đồng đánh vỡ đầu. Ông đã hơn Hà Nội, ông đã phản bội trông đợi của lòng người. Ông vẫn muốn Sài Gòn thành Thượng Hải để cho giống Trung Cộng? Ông sẽ dẫn bầu đoàn đi Thượng Hải để thụ giáo và khoe lòng thần phục? Vạn Thịnh Phát đã phóng tín hiệu móc nối với ông chưa? Hãy bớt âm ỉ đi, “cộng sản thì cũng cần sống, cần ăn” (lời Lý Long Thân vua không ngai Sài Gòn gốc Hoa thời Diệm). Nếu ông không thể không cần sống, không thể nhịn ăn, thì rồi ông cũng sẽ ngồi cùng mâm với Lê Thanh

Hải, dùng cùng đũa của Vạn Thịnh Phát. Ông sẽ phải ăn, và được ăn. “Trời của Đức Như Lai”, ông không có cách gì thoát được.

Những gì xảy ra?

Cá bắt đầu chết ngày 6/04. Từ ngày 15/04, hàng chục tấn cá nổi trắng biển từ Hà Tĩnh tới Quảng Bình. Cá tiếp tục chết và trôi dạt, phía Bắc lên Nghệ An, phía Nam xuống Quảng Bình, Đà Nẵng, Thừa Thiên-Huế.

- Ngày 21/04, báo chí đăng rầm rĩ.

- Ngày 21/04, Ông Phạm Khánh Ly, Vụ nuôi trồng thủy hải sản Bộ Nông nghiệp cho biết: “Đoàn công tác không vào kiểm tra tại Khu công nghiệp Vũng Áng vì đây là Khu công nghiệp có yếu tố nước ngoài, đoàn công tác không có thẩm quyền, chức năng kiểm tra tại khu vực này”.

- Ngày 22/04, C49, cục cảnh sát PCTP tài nguyên môi trường đã vào điều tra, nhưng, thiếu tướng Nguyễn Xuân Lý cho biết, phía C49 không thể phát ngôn ngay được vì ảnh hưởng tới nhiều vấn đề khác.

- Ngày 23/04, một thợ lặn làm cho công ty đê chắn sóng lặn tại cảng Sơn Dương, Formosa (Hà Tĩnh). Khi về, nạn nhân thấy tức ngực, khó thở nên được đưa vào bệnh viện, sau đó tử vong.

- 24/04, bộ Tài Nguyên và Môi Trường vào kiểm tra Hà Tĩnh, Thứ trưởng Võ Tuấn Nhân giải thích ống xả thải của Formosa đã được cấp phép.

- 24/04, Phó Thủ tướng Trịnh Đình Dũng kiểm tra Hà Tĩnh, yêu cầu chuyên gia nước ngoài giúp điều tra xác định nguyên nhân.

- 25/04, ông Đặng Ngọc Sơn (Phó Chủ tịch UBND tỉnh Hà Tĩnh) nói dân có thể yên tâm tắm biển và ăn cá ở khu vực Vũng Áng.

- 27/04, Công điện chính phủ cấm kinh doanh và tiêu thụ hải sản nhiễm độc.

- 27/04, Bộ Tài Nguyên và Môi Trường họp báo, chậm nửa tiếng nhưng kéo dài chỉ 10 phút, không cho phóng viên đặt câu hỏi, Thứ trưởng Võ Tuấn Nhân nói có nguyên nhân do “hiện tượng tảo nở hoa gọi là hiện tượng thủy triều đỏ, chưa có bằng chứng để kết luận về mối liên quan của Formosa và các nhà máy đến vấn đề cá chết hàng loạt”.

- Nhưng sau đó một ngày, 28/04, Bộ nông nghiệp và phát triển nông thôn báo cáo chính phủ “loại trừ nguyên nhân hiện tượng tảo nở hoa mà thế giới gọi là thủy triều đỏ”.

- 28/04, dân Quảng Bình biểu tình.
- 28/04, Bộ trưởng bộ Tài Nguyên và Môi Trường Trần Hồng Hà kiểm tra công ty Formosa, công bố đường xả thải ngầm dưới biển của Formosa là phạm luật.
- 30/04, Phó Thủ tướng Trịnh Đình Dũng làm việc lần hai tại Hà Tĩnh, vẫn chưa thể xác định nguyên nhân cá chết.
- 01/05, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc chủ trì liên bộ, yêu cầu khẩn trương phối hợp với chuyên gia quốc tế xác định nguyên nhân cá chết.
- Bí thư Đà Nẵng Nguyễn Xuân Anh, Huỳnh Đức Thơ, Chủ tịch UBND tỉnh biển Mỹ Khê, ăn cá hấp.
- Hà Nội, 2000 người biểu tình, không có đàn áp, không bắt bớ.
- TP HCM 5000 biểu tình, công an đánh hội đồng người dân võ đầu, bắt hàng loạt người, trong đó có cựu tù nhân lương tâm Phạm Thanh Nghiên cùng chồng và nhóm bạn bè.
- 03/05, Công văn chính phủ yêu cầu các địa phương tuyệt đối không chế biến làm thực phẩm cho con người hoặc thức ăn chăn nuôi với hải sản chết dạt bờ, hải sản đánh bắt trong vùng biển 20 hải lý trở vào thuộc 4 tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên-Huế mà có kết quả kiểm định không an toàn.
- Email của nhân viên đối ngoại FHS gửi lại câu trả lời báo Lao động “Hiện nay, cơ quan nhà nước đang tập trung điều tra, khi chưa có kết quả điều tra chính thức thì Công ty không trả lời câu hỏi nào cả.”
- 04/05, Xuất hiện vệt nước đỏ 1.5km sát bờ biển Quảng Bình đi kèm hiện tượng cá chết rải rác dạt vào bờ.
- Bộ Tài Nguyên lập đoàn kiểm tra môi trường khu Vũng Áng.
- 04/05, Chuyên gia Mỹ Đức Nhật và Israel nhận phối hợp điều tra Formosa.

Bác sĩ CK1 Đào Thị Yến Thủy, Trung tâm Dinh dưỡng Thành phố Hồ Chí Minh, cho biết người ăn phải các loại cá chết tại vùng biển miền Trung (hiện đang nghi ngờ do bị nhiễm độc hóa chất) có thể bị nhiễm độc hóa chất, gây ngộ độc cấp (nôn ói, tiêu chảy, sốt, đau bụng...), tăng nguy cơ dị ứng (mề đai da, phản ứng phản vệ như sưng phù đỏ da, hen suyễn, tiêu phân máu...)

Báo Tuổi Trẻ 21/04 đưa tin: “Hơn một tuần nay, người dân sống ven biển các xã Kỳ Ninh, Kỳ Lợi, Kỳ Hà, Kỳ Nam, phường Kỳ Phương, Kỳ Liên... thị xã Kỳ Anh (tỉnh Hà Tĩnh) hoang mang khi cá nuôi trong lồng bè nổi phơi bụng. Cá biển cũng chết hàng loạt, dạt vào bờ thối rữa, gây ô nhiễm nghiêm trọng”.

Ông Võ Hữu Duật (ở Thôn 1 Hải Phong, xã Kỳ Lợi, thị xã Kỳ Anh) cho biết hai lồng bè thả cá sù, cá hồng... đang chuẩn bị thu hoạch thì bất ngờ chết sạch. Thiệt hại khoảng 110 triệu đồng. Nhiều hộ dân nghi ngờ nước biển bị ô nhiễm từ các nhà máy ở Khu kinh tế Vũng Áng xả ra nên di chuyển số cá còn sống xa 4-5 hải lý nhưng cũng không cứu được.

“Ở xã có năm hộ nuôi cá lồng bè tại khu vực biển Vũng Áng thì cá chết hết, thiệt hại hàng tỷ đồng” - ông Lê Xuân Vượng, Chủ tịch UBND xã Kỳ Lợi (thị xã Kỳ Anh), nói.

Theo Sở Nông Nghiệp & Phát triển Nông thôn, cá nuôi trong lồng bè ở các xã nằm trong phạm vi Khu kinh tế Vũng Áng (thuộc thị xã Kỳ Anh) chết hàng loạt, thiệt hại đã 4.7 tỷ đồng.

Người dân ở Kỳ Anh cũng bắt gặp nhiều cá chết trên biển. Thiếu tá Nguyễn Thế Vị, Đồn phó Đồn biên phòng Đèo Ngang (thuộc Bộ đội biên phòng tỉnh Hà Tĩnh), cho biết không chỉ cá nhỏ mà cá mú, cá vược biển to 3-4kg cũng chết không rõ nguyên nhân làm người dân hoang mang.

Ngoài ra, nhiều đầm tôm bơm nước biển vào cũng khiến tôm chết như Công ty TNHH Grow Best (ở phường Kỳ Phương, Kỳ Anh) bơm thêm nước biển vào hai ao tôm khiến tám tấn tôm chết hết.

Tiểu thương ở các chợ lớn tại tỉnh Quảng Bình cũng lao đao. Ngay như các mặt hàng cá xuất khẩu có giá trị lớn như cá mú, cá hồng, các đầu mối tiêu thụ cũng ngưng mua. “Ngày trước cá móm, cá liệt, cá chim trắng giá 120,000-150,000 đồng/kg nhưng nay còn 40,000-50,000 đồng/kg. Cá phèn, cá kình giá 50,000-70,000 đồng/kg nay chỉ còn 10,000 đồng/kg. Giá rớt thê thảm nhưng không ai mua, tôi phải cho gà, vịt ăn” - tiểu thương tên Nguyễn Thị Xảo nói.

Tương tự, các ngư dân đã bỏ nhiều chi phí kéo được cá về cũng không bán được, đành bán để làm thức ăn gia súc. Vì vậy, nhiều người đề nghị các cấp chính quyền sớm trả lời thỏa đáng về nguyên nhân cũng như việc xử lý các thiệt hại.

Ngài Tổng Bí thư

Có một điều không ai có thể hiểu, là giữa một không khí sục sôi như vậy cả báo chí chính luận lẫn ngoài luồng, cả trong lẫn ngoài nước. Trước một sự cố nghiêm trọng như vậy, cả về mặt kinh tế xã hội trước mắt, đời sống hàng ngày của một số đông bà con nghèo đói khó khăn, cả sự nghiêm trọng về kinh tế và sinh thái lâu dài của đất nước, tại một địa điểm hết

sức nhạy cảm với an ninh quốc phòng, ông Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng, người có trách nhiệm chính trị cao nhất của chế độ, đến hôm nay vẫn không một lời phát biểu. Không thấy ông làm gì. Bởi vậy, không biết ông đang nghĩ gì?

Ngày 21/04, gần 40 tờ báo chính thống đưa trên trang nhất, cá chết trôi dạt suốt 250km bờ biển từ Hà Tĩnh tới Thừa Thiên-Huế. Dân nhiều người ngộ độc. Chợ cá không người mua, không còn người bán. Cá tôm kể cả được đánh bắt từ khơi xa, cũng không có người mua, phải bán rẻ làm thức ăn gia súc. Thuyền phải bán, lưới phải bán.

Sáng ngày 22/04 ông Trọng tới làm việc tại tỉnh ủy Hà Tĩnh, thăm và đôn đốc tiến độ thi công dự án Khu công Nghiệp Vũng Áng, thăm và động viên nhà máy thép Formosa. Không một phút ghé thăm dân tại vùng cá chết. Không một lời chia buồn san sẻ. Không một câu chát vắn tắt đoàn lãnh đạo nhà máy, ngay cả khi trước đó, ban lãnh đạo Formosa đã cúi đầu xin lỗi dân Việt Nam, và cách chức phó giám đốc đối ngoại Chu Xuân Phàm vì phát ngôn xác xược, “hoặc cá, hoặc thép, phải chọn một, muốn cả cá lẫn nhà máy thép hiện đại, thì người thủ tướng cũng không làm được”.

Nhưng vị Tổng bí thư lại động viên khuyến khích các nhà đầu tư “tích cực đẩy nhanh hoàn thành tiến độ”, giữa lúc người dân và dư luận thì gào lên, “chúng tôi chọn cá, không chọn thép”, “Formosa cút khỏi Việt Nam”. “Đả đảo những kẻ phá hoại môi trường, triệt đường sống của dân”.

Ông Trọng đã trở thành người vô cảm, gỗ đá. Ông là đại diện cho đảng. Ông vẫn nói đảng của ông từ nhân dân mà ra, đảng của ông không có lợi ích nào khác ngoài lợi ích của dân, trong khi ông không hề thấy họ bị dồn vào đói khát, không hề thấy môi trường sống của họ đang bị những nhà lãnh đạo đang đứng trước mặt ông cướp đoạt và phá hủy. Ông có thể bị lú thật. Ông già rồi. Đầu ông không nghĩ được nữa rồi.

Ngày 03/05, ông tiếp tục đi thăm Phú Yên, qua vùng cá chết trắng biển, vùng biển đã trở nên hoang vắng, nhưng ông vẫn không có một lời. Ông vô tình tránh né hay cố tình né tránh, cố tình ngậm miệng. Ông cố tình không mở miệng hay không thể mở miệng. Người ta hay nói, “ăn rồi há miệng mắc quai”, nghĩa là có thể ông muốn nói, nhưng vì vướng quai mà ông không thể há miệng được. Chiếc quai ấy là gì. Là những giao kèo, những Cam kết có nguồn gốc “Thành Đô”? Hay phía sau cái Hiệp định ấy là tiền, rất nhiều tiền? Người ta đã từng chứng kiến ông Nông Đức Mạnh, chỉ có ký Tuyên bố chung, ký Hiệp định giữa hai “đảng anh em” mà có đủ vàng để dát kín gian thờ Hồ Chí Minh trong nhà ông ta. Tất nhiên rồi, với mức lương Tổng bí thư, 26 triệu đồng một tháng, một căn nhà ba gian cấp bốn, ông cũng không đủ tiền mua, sao có biệt thự bờ hồ, dát vàng như cung vua, phủ chúa được. Người ta nói ông không tham những, nhưng không có gì làm bằng chứng, nên cũng chẳng ngăn được việc người suy luận. Vả, ông Dũng cũng có nhận bao giờ là tham những đâu.

Chủ tịch nước

Còn ông Trần Đại Quang, ngài chủ tịch nước, chủ tịch hội đồng an ninh quốc gia đáng kính, suốt cả tháng trời khi người ta thả chất độc làm chết cá trên suốt chiều dài bờ biển hơn hai trăm km miền Trung, ngư dân của ông bỏ biển cho lảng giềng. Biển ngoài đảo đã mất, bây giờ biển sát bờ của nước ông cũng sắp mất, ông đang ở đâu, đang làm gì? Ông có thấy dòng nước mà Formosa đang thải ra là gì không. Nó sẽ giống như thuốc độc hóa học mà người Mỹ từng dùng để diệt những cánh rừng che đậy những đoàn quân, những con đường mà các ông sử dụng để “giải phóng” miền Nam. Bảy mươi năm, chúng sẽ thả cái chất mà cá tôm sẽ tuyệt giống, không sinh sản. Cây cối sẽ không mọc. Con người không còn nguồn sống. Đất trở nên hoang tàn cần cỗi. Suốt một cõi miền Trung, nơi đất nước chỉ có gần 50km chiều dày, nơi phản lực bay chưa đầy hai phút, nơi xe tăng chỉ đi mất nửa giờ, sẽ chỉ còn người Tàu.

Khu công nghiệp Vũng Áng nằm nép theo dãy Hoành Sơn như con dao găm lách vào mạng sườn. Trong nửa giờ, đất Việt sẽ bị cắt làm đôi.

- Ngày 29/04, ông đi thăm, và làm việc với lãnh đạo Đà Nẵng, thăm và làm việc với bộ tư lệnh Quân khu 5.

- Ngày 30/04, ông đi thăm và dâng hương tại khu di tích lịch sử nước Oa, Quảng Nam.

Tuy nhiên, không lúc nào ông có ý ghé qua vùng cá chết hay nhắc với lãnh đạo các nơi ông tới thăm về vụ việc này.

- Ngày 01/05, ông chúc mừng các lãnh đạo Đà Nẵng và Hà Tĩnh tắm biển và ăn cá: “lãnh đạo tỉnh nào cũng làm được như thế thì tốt quá, ngành công an không phải tăng biên chế, có thể bớt người”. Một ông chủ tịch nước không biết đến tai họa môi trường sinh thái, mà nhìn nước chỉ như một bộ máy công an. Thật là bệnh nghề nghiệp.

Quốc hội, Mặt trận

Bà Nguyễn Thị Kim Ngân, ông Nguyễn Thiện Nhân, hai vị đang ở đâu? Chủ tịch Quốc hội, và Chủ tịch Mặt trận Tổ quốc, hai tổ chức duy nhất không phải thuần đảng, ít nhiều còn có danh nghĩa đại diện cho dân, của dân. Sao biển chết, cá chết, dân đang chết, sẽ chết mà không thấy các vị đâu? Có phải các vị đang tiếp tục vụng trộm bày trò gian lận cho vụ bầu cử sắp tới? Tôi không ngờ một ông tiến sĩ Harvard, một phụ nữ Bến Tre Quê Dừa có thể làm những việc bỉ ổi như trò hiệp thương và hội nghị cử tri như vậy. Cả 870 ứng viên chỉ còn lại 11 người tự ứng cử, mà thực chất cả 11 vị tự ứng cử này cũng chỉ là thứ quân xanh, cũng là người mà các vị cài vào.

Thật là bỉ ổi. Đành rằng các vị còn có đảng, nhưng ngoài đảng còn là văn hóa, còn là lòng tự trọng nữa chứ. Các vị là những người cũng được gọi là có ăn có học mà. Người có học thì biết có người sẽ hiểu việc mình làm. Người đại đê trôn, người khôn xấu hổ. Bây giờ chuyện bầu bán có còn việc gì phải làm đâu. Người của đảng sắp xếp cả, ai trúng mà chẳng

thế. Còn số cử tri đi bầu thì 99.2%, số phiếu hợp lệ là 92.3%, ông Trọng thế nào chả trên 90%; v.v., những cái này làm ngay bây giờ được, có cần gì phải đợi đến khi bầu.

Thật là buồn, thật là lạ, và thật là lố bịch, đúng không?

Một thảm họa nhưng đến giờ, hơn một tháng vẫn chưa tìm ra nguồn gốc. Cá chết là cá lớp tầng sâu. Miệng ông thải ngấm dưới biển tại khu vực cá chết có chất nhờn màu vàng. Người thợ lặn ngạt hơi độc mà chết. Công ty Fomosa mới nhập 300 tấn hóa chất, gồm 40 chất, có chất cực độc. Công ty Fomosa vừa tiến hành súc rửa đường ống.

Tiến sĩ Lê Huy Bá nói “Tôi vẫn nghiêng nhiều về khả năng cá chết do những chất cực độc, đồng thời với một lượng lớn và là tổng hợp của các loại chất độc khác nhau.

Người ta vẫn có câu hỏi: tại sao cá sống ở tầng sâu chết mà cá trên tầng nước mặt thì ít hơn? Điều này chỉ được giải thích là chất độc được phóng thích từ hòng xả thải tầng sâu, sát đáy”. Phó giám đốc đối ngoại Formosa Chu Xuân Phàm thú nhận, hoặc chọn cá, hoặc chọn thép, không thể cả hai...

Phó Giáo sư Tiến sĩ Nguyễn Huy Thịnh nói: “nếu là tôi, chỉ một ngày tìm ra nguyên nhân. Công ty Formosa mới súc rửa và mới xả thải, như vậy, dù có tan loãng ra, dấu vết còn lại chắc chắn sẽ vẫn còn, chỉ cần luôn ống hút lấy mẫu vào sâu bên trong ống thoát”.

Thế đấy, nguyên nhân rõ ràng là đấy, nhưng một đất nước có tới 24000 tiến sĩ, chịu bó tay. Thủ tướng hai lần họp liên bộ, phó thủ tướng hai lần kéo bầu đoàn thể từ 4 bộ, vào tận nơi kiểm tra. Thứ trưởng bộ Môi trường nói Formosa được cấp phép và xả thải đúng luật. Bộ trưởng Môi trường nói, Formosa đặt ống xả thải phi pháp. Dân ăn cá bị ngộ độc, tiêu chảy, thợ lặn chết ngạt, bộ trưởng Nông nghiệp nói, nước đảm bảo các tiêu chuẩn nuôi cá. Bộ trưởng y tế nói hàm lượng độc tố dưới mức, đảm bảo ăn được. Chưa truy được ra nguồn gốc nguyên nhân, phó chủ tịch Hà Tĩnh khuyên dân tắm và ăn cá Vũng Áng. Bí thư, Chủ tịch Đà Nẵng, Hà Tĩnh tắm, ăn cá và tổ chức ăn hải sản miễn phí. Sao người ta thấy giống một lũ ròi xuân ngốc vậy. Sao người ta thấy lũ cán bộ chủ chốt của đảng chúng tham lam và đần độn thế.

Nhưng dù không tìm ra nguyên nhân, hay nguyên nhân không phải do lỗi của Formosa đi nữa, thì với gần 100 đường ống thải của gần 100 nhà máy tại Vũng Áng, đều đổ ra biển, có cách gì tin được rằng, vùng nước khu vực này thực không bị độc. Với một khu vực hoàn toàn thuộc doanh nghiệp nước ngoài, muốn ra vào kiểm tra phải có giấy phép của thủ tướng hoặc chủ tịch tỉnh, và phải báo trước, một hy vọng giám sát kiểm soát được quy trình xả thải là một chuyện không tưởng. Nếu là một việc làm hữu lý, thì với sự tích tụ khối lượng chất độc trong suốt 70 năm, sự nghiêm trọng của thiệt hại là khôn lường.

Người duyệt dự án là ai?

Một dự án có quy mô 22,721ha, tổng số vốn đầu tư 25 tỷ đô-la, cho thuê đất 70 năm, nằm về phía bắc sát dọc sườn dãy Hoàng Sơn tỉnh Hà Tĩnh.

Bạn hãy nhắm mắt lại và hình dung đi. Ở chỗ gần hẹp nhất của hình chữ S Việt Nam, rộng chừng 50km, có một dãy núi gọi là dãy Hoàng Sơn chạy theo hướng Tây Bắc Đông Nam từ biên giới Lào ra tận biển, tại mũi Vĩnh Sơn, cắt đôi đất nước. Khu Công Nghiệp Vũng Áng nằm ép sát và dựa lưng dọc theo dãy núi này, cắt đường cao tốc Bắc Nam Quốc lộ 1A tại mép bờ biển. Phía bên kia biển Đông khoảng 300km là đảo Hải Nam Trung Cộng, nơi có căn cứ tàu ngầm hạt nhân quan trọng nhất của Trung Cộng, căn cứ Hải Quân lớn nhất bờ tây Thái Bình Dương. Không khó để thấy, nếu nối vùng kiểm soát từ Hải Nam qua Vũng Áng, Vịnh Bắc Bộ hoàn toàn chỉ còn là biển nội địa.

Toàn bộ miền Bắc Việt Nam không còn lối ra. Với một chiều dài chưa đầy 50km, trong bối cảnh phương tiện quân sự hiện đại hiện nay, không đầy nửa tiếng, Hoàng Sơn bị kiểm soát, toàn bộ miền Bắc Việt Nam hoàn toàn bị cô lập. Với gần 100,000 quân chính quy thường trực tại toàn tuyến biên giới 1640km và một lực lượng dự bị sẵn sàng được huy động lên tới 2.5 triệu, khi đường cao tốc Vân Nam Hà nội Hải Phòng hoàn thành cuối năm nay, đường cao tốc nối Nam Ninh, Lạng Sơn Hà nội Hải Phòng đang hoàn thiện, sau một loạt hỏa tiễn mang đầu đạn hạt nhân xuống Hà Nội, không đầy 3 tiếng sau, quân lính Trung Cộng đã tràn ngập lãnh thổ. Kế hoạch xâm chiếm miền Bắc Việt Nam có thể nằm trong kế hoạch có từ thời Mao, với danh nghĩa đoạt lại vùng lãnh thổ vốn thuộc Trung Cộng trước khi ký giao cho Pháp trong Hiệp định Pháp-Thanh năm 1885. Vũng Áng và Trường Sa đều là chi tiết thuộc kế hoạch này.

Ai có thể phê duyệt, cấp phép đầu tư và cấp phép thuê đất. Danh nghĩa là Đài Loan, nhưng thời gian thuê đất là 70 năm trong khi Đảng cộng sản Việt Nam vẫn tuyên bố công nhận Một Trung Cộng, Đài Loan chỉ là một tỉnh, sẽ phải về Trung Cộng khi làm hết vai trò gián điệp hai mang. Hơn 16,000 lao động, nhưng hơn 11,000 lao động đến từ Trung Cộng, trong đó có hơn 40% lãnh đạo chủ chốt các công ty lớn là người Tàu đại lục. Một lãnh thổ riêng 22,700 ha, bốn bề tường kín bao bọc, tháp canh cao 32m, xây cả Nhà thờ phụng.

Quy mô lớn như vậy, tầm quan trọng an ninh quốc phòng lớn như vậy, nhưng lại chỉ do một nhóm người trong bộ chính trị đảng cộng sản quyết định. Dự án này nằm trong chủ trương “Hiệp định về mở rộng và đi sâu hợp tác kinh tế thương mại song phương”, “Hai hành lang, một vành đai kinh tế”, phát triển các dự án quan trọng, cùng với Bộ xít Tây nguyên, được ký kết giữa Tổng Bí thư Nông Đức Mạnh và Tổng Bí thư, Chủ tịch Hồ Cẩm Đào, trong tuyên bố chung ngày 17 tháng 11 năm 2006.

Cái bộ Chính trị này, thủ phạm của cái tội tày đình trên kia gồm 15 vị, chúng ta ghi tên họ ra đây để đừng bao giờ quên:

- 1. Nông Đức Mạnh,**
- 2. Nguyễn Minh Triết,**
- 3. Nguyễn Tấn Dũng,**
- 4. Nguyễn Phú Trọng,**
- 5. Trương Tấn Sang,**
- 6. Trương Vĩnh Trọng,**
- 7. Nguyễn Sinh Hùng,**
- 8. Phạm Gia Khiêm,**
- 9. Phùng Quang Thanh,**
- 10. Lê Hồng Anh,**
- 11. Phạm Quang Nghị,**
- 12. Lê Thanh Hải,**
- 13. Nguyễn Văn Chi,**
- 14. Hồ Đức Việt,**
- 15. Tô Huy Rứa.**

Sẽ có ngày, người dân Việt sẽ đưa các vị ra Tòa. Lịch sử sẽ lưu tên các vị. Con cháu những đời sau sẽ hỏi tội và đòi nợ các vị.

Có thể tin được rằng, đây là những con người ngu dốt không? Có thể có, cũng có thể không. Có thể có, vì không khó để biết được những cái bẫy nào đã được cài trong cái Dự án đó, nếu người ta thuộc sử Việt Nam và biết được “lời nguyên lảng giềng” đã đeo đuổi người Việt hàng nghìn năm. [Hãy nhớ rằng biên giới (danh nghĩa) Trung Cộng tới tận năm 1885 vẫn kéo đến chính dãy Hoàng Sơn này]. Có thể không, vì có nguyên nhân đến từ chỗ khác. Người Tàu có nguyên tắc muôn thuở là “Tiền đi trước mọi sự”. Việc lớn này không thể là ngoại lệ.

Hãy làm một con tính tạm gọi là tưởng tượng. Với cái giá 25 tỷ đô-la tổng vốn đầu tư, và luật “lại quả” 2%, thì có thể thấy số tiền mà Hồ Cẩm Đào sẽ trả cho bộ Chính trị Việt Nam là 500 triệu đô-la. Số tiền này, nếu có thật, sẽ chỉ có 15 vị bộ chính trị được biết, và quá lắm thì có thêm các vị trong Ban Bí thư, tức là thêm bà Tòng Thị Phóng, ông Lê Văn Dũng, ông Ngô Văn Dụ và bà Hà Thị Khiết, như vậy kể cả Ban bí thư, bình quân đầu người mỗi vị sẽ được chia $500/18=27.7$ triệu đô-la.

Cái giá này có thể chỉ như vậy, nhưng có thể hơn, vì từ Dự án này, một Dự án lớn hơn có thể thành tựu, là một nửa nước Việt, với gần 200,000km². Nếu bán cả miền Bắc với giá 0.1 đô-la/m² thì Trung Cộng phải bỏ ra $0.1 \times 2 \times 10^4 = 20,000$ tỷ đô-la. Đây dĩ nhiên là con tính vui, nhưng để hiểu rằng, việc Dự án Vũng Áng có thể được trả cho bình quân lớn hơn con số 27.7 triệu.

Như vậy, Dự án Vũng Áng được ký duyệt có thể vì ngu dốt, có thể do tối mắt vì tham, cũng có thể do cả hai, vừa ngu dốt vừa tham.

Hãy nghe tiếng dân

Cá chết trắng biển suốt một dải miền Trung mà lãnh đạo đảng làm ngơ. Các ngài có thể giả câm giả điếc, các ngài có thể cố tình bao che lấp liếm, bao che cho chính những mụn nhọt trên thân thể các ngài, bao che cho anh bạn láng giềng nham hiểm độc ác của các ngài, nhưng trước mặt dân, trên thân thể các ngài không có quần áo.

Ngày 01/05/2016, Hà Nội có 2000 người xuống đường. Thành phố Hồ Chí Minh có gần 5000 người xuống đường. Chưa bao giờ có những cuộc xuống đường nào rầm rộ như thế. Từ những vụ công an nhỏ nước bọt vào mặt dân, công an dùng võ thuật quật ngã vỡ đầu một thanh niên bán rong trên vỉa hè, công an phá đám vụ ném mắm tôm vào người ủng hộ các ứng viên tự do... người ta có thể thấy một người dân Việt Nam khác đã xuất hiện. Đó là loại người dân không sợ công an nữa, người dân không còn sợ bạo quyền nữa.

Hãy nghe đi, hàng ngàn người trên đường phố hai đầu đất nước họ hô vang “Chúng tôi chọn cá, không chọn thép”, “Formosa rút khỏi Việt Nam”. “Đả đảo Trung Cộng xâm lược”, “đả đảo những kẻ phá hoại môi trường”. Phía sau hàng nghìn người này là hàng triệu người khác. Phía sau những khẩu hiệu kia là những câu, “đả đảo đảng cộng sản”, “Hãy phế truất đảng cộng đi”. “Đảng cộng sản bán nước cho Trung Cộng”.

Sao có thể giả câm điếc để không nghe những tiếng nói như thế. Tôi thành thực khuyên các vị đừng sợ, hãy vào mạng và đọc những lời tâm huyết. Hãy vào mạng mà nghe người dân đang chửi các vị như thế nào. Đừng cứ ngồi trong mái tháp ngà mà nghe những lời phỉ bình. Người ta đang sắp búng các vị đi rồi. Đảng cộng sản của các vị đang chết rồi.

Các vị có nghe những cô gái như Trang Lê, Lâm Ngân Mai họ chửi các vị như thế nào không. Hãy lên YouTube mà nghe. Các vị sẽ chụp cho họ cái mũ phản động và sẽ tìm mọi cách để buộc họ câm miệng, không loại trừ thủ đoạn đê tiện nào, đúng không? Người ta biết rõ các bài tầy của các vị rồi, họ không hề sợ nữa đâu. Nhưng họ nói ra sự thật, và quan trọng nhất, điều mà họ nói ra với các vị là lòng dân, sự thật của lòng người đầy. Và lại, các vị sẽ thấy rằng họ đang là số đông, rất đông, nhiều triệu người và có tuổi đời rất trẻ. Chính họ là tương lai của một nước Việt Nam đích thực, không phải là những bà già nội trợ, mà các vị dùng làm loa máy trong các vụ tố tụng các ứng viên tự do, trong các hội nghị cử tri vừa rồi.

Nhiều người nói, dân Việt Nam có nguồn gốc nô lệ, có “gien” nô lệ. Chỉ có thể sống nhờ bằng tư tưởng của người khác. Việt Nam không có triết gia, nên Việt Nam chưa bao giờ có Đạo. Đạo Nho, Đạo Khổng, Đạo Phật, Đạo Thiên chúa, Đạo Mác-xít. Thế có là lạ không?

Chuyên gia kinh tế Phạm Chi Lan tự hỏi, sao người Việt Nam không chịu phát triển, cô giáo Trần Thị Lam thì hỏi người yêu mình rằng “đất nước mình ngộ quá phải không anh?”.

Nhưng tôi, tôi không hề thấy lạ.

Đất nước mình có gì ngộ đâu em?

*“Đất nước mình ngộ quá phải không anh?”
Nghe em hỏi lòng nặng hơn trái núi
Bốn ngàn tuổi vẫn để Tàu dắt mũi
Tại Đảng mình Ngu Dốt quá mà em!*

*Thép hay Cá hãy chọn đi em nhé
Cá thì không nhưng chọn Thép có Tiền
Tiền ký duyệt và tiền lại quả
Đảng của mình Tham quá mà em!*

*Sao em nói, “em làm sao biết được”
Nghe đắng lòng và rát bỏng tim gan
Anh vẫn hiểu em khóc vì non nước
Vì Đảng mình vừa Ngu Dốt vừa Tham.*

*Đất nước mình có gì lạ đâu em
Đảng lo hết, biển đảo dần mất hết
Rừng không còn, tôm cá rồi tận diệt
Tám mươi năm rồi, Đảng biến sáng thành đêm*

*Đất nước mình sẽ không lạ đâu em
Đêm qua hết trời nước rồi lại sáng
Đến một ngày sẽ không còn bóng Đảng
Dân của mình sẽ “chịu lớn” mà em!*

*Paris 05/05/2016
Bùi Quang Vòm*

Nguồn: Internet E-mail by MĐ Hoàng Đình Tiến chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, May 16, 2016
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*